

कृष्णामृतमहार्णव - १

कृष्णा०
॥ ३ ॥

कृतेवर्षशतैरपि ॥ फलंप्राप्नोतिविपुलंकलौसंकीर्त्यकेशवं ॥६२॥ क्षीयतेतुयदाधर्मःप्राप्तेघोरेकलौयुगे ॥ त
दानकीर्तयेत्कश्चिन्मुक्तिदंदेवमच्युतं ॥६३॥ अवशेनापियन्नाम्रिकीर्तितेसर्वपातकैः ॥ पुमान्विमुच्यतेस
द्यःसिंहत्रस्तैर्मृगैरिव ॥६४॥ नारायणेतिमंत्रोस्तिवागस्तिवशवर्तिनी ॥ तथापिनरकेघोरेपतंतीत्येतदद्भुतं
॥ ६५ ॥ आर्ताविषण्णाशिथिलाश्रभीताघोरेषुचव्याधिषुवर्तमानाः ॥ संकीर्त्यनारायणशब्दमात्रंविमुक्त
दुःखाःसुखिनोभवन्ति ॥६६॥ कौशिकः ॥ सकृदुच्चरितंयैस्तुकृष्णेतिनविशंतिते ॥ गर्भागारगृहमातुर्यम
लोकंचदुःसहं ॥६७॥ कनाकपृष्ठगमनंपुनरावृत्तिलक्षणं ॥ कजपोवासुदेवेतिमुक्तिवीजमनुत्तमं ॥ ६८ ॥
बुध्याबुद्ध्याभ्यसेदेतद्धरिरित्यक्षरद्वयं ॥ स्मरणात्कीर्तनाद्यस्यनपुनर्जायतेभुवि ॥६९॥ हेजिह्वेममनिःस्नेहे
हरिर्किनानुभाषसे ॥ हरिर्वदस्वकल्याणिसंसारोदधिनौहरिः ॥ ७० ॥ असारखलुसंसारेसारात्सारतरोह
रिः ॥ पुण्यहीनानविदंतिसारंगश्रयथाजलं ॥७१॥ कुरुक्षेत्रेणकिंतस्यकिंकाश्यापुष्करेणकिं ॥ जिह्वाग्रे
वर्ततेयस्यहरिरित्यक्षरद्वयं ॥७२॥ ब्रह्मा ॥ असारखलुसंसारेसारमेकनिरूपितं ॥ समस्तलोकनाथस्यसा
रमाराधनंहरेः ॥ ७३ ॥ साजिह्वायाहरिस्तौतितच्चित्तंचतुर्दण्डं ॥ तावेवकेवलौश्लाघ्यौतत्पूजाकरौ

महा०

॥७६०॥

करौ ॥ ७४ ॥ यस्तुविष्णुपरोनित्यंदृढभक्तिर्जितेंद्रियः ॥ स्वगृहेपिवसत्यातितद्विष्णोःपरमंपदं ॥ ७५ ॥
शंकरः ॥ साधुसाधुमहाभागसाधुदानवनाशन ॥ यन्मांपृच्छसिधर्मज्ञकेशवाराधनंप्रति ॥७६॥ निमि
षंनिमिषार्धवामुद्धूतमपिभार्गव ॥ नादग्धशेषपापानांभक्तिर्भवतिकेशवे ॥ ७७ ॥ किंतेनमनसाकार्ययत्र
तिष्ठतिकेशवे ॥ मनोमुक्तिफलावासौकारणंसुप्रयोजितं ॥७८॥ रोगोनामनसाजिह्वाययानस्तूयतेहरिः ॥
गतौनामनतौकर्णौयाभ्यांतत्कर्मनश्रुतं ॥७९॥ नूनंतत्कंठशालूकमथवाप्युपजिह्विका ॥ रोगोनामनसा
जिह्वायानवक्तिहरेर्गुणान् ॥८०॥ भारभूतैःकरैःकार्यंकिंतस्यनृपशोर्दिज ॥ यैर्हिनक्रियतेविष्णोर्गृहसंमा
र्जनादिकं ॥८१॥ चरणौतौतुसफलोःकेशवालयगामिनौ ॥ तेचनेत्रेमहाभागयाभ्यांसंदृश्यतेहरिः ॥८२॥
किंतस्यचरणैःकार्यंवृथासंचरणैर्दिज ॥ यैर्हिनव्रजतेजंतुःकेशवालयदर्शने ॥८३॥ वेदवेदांगविदुषांमुनीनां
भावितात्मनां ॥ ऋषित्वमपिधर्मज्ञविज्ञेयंतत्प्रसादजं ॥८४॥ विचित्ररत्नपर्यंकमहाभोगेचभोगिनः ॥ रमं
तेनाकिरामाभिकेशवस्मरणात्फलं ॥८५॥ अश्वमेधसहस्राणांयःसहसंसमाचरेत् ॥ नासौतत्फलमाप्नोति
तद्भक्तैर्यदवाप्यते ॥८६॥ रेरेमनुष्याःपुरुषोत्तमस्यकरौनकसान्मुकुलीकुरुध्वं ॥ क्रियाजुषांकोभवतांप्रया

कृष्णामृतमहार्णव - १

श्रीमच्छुभमङ्गीममन्त्रांतर्गतमकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ ॐ ॥ अर्चितः संस्मृतोऽध्यातः कीर्तितः कथितः श्रुतः ॥ यो ददात्यमृतत्वं हि समारक्षतु केशवः ॥ १॥ तापत्रयेण संतप्तं यदेतदखिलं जगत् ॥ वक्ष्यामि शांतये तस्य कृष्णामृतमहार्णवं ॥ २॥ तेन राः पशवो लोके किंतेषां जीवने फलं ॥ यैर्न लब्धा हरेर्दीक्षानार्चितो वा जनार्दनः ॥ ३ ॥ संसारेऽस्मिन् महाघोरे जन्मरोगभयाकुले ॥ अयमेको महाभागः पूज्यते यदधोक्षजः ॥ ४॥ सनामसुकृती लोके कुलं तेनाभ्यलंकृतं ॥ आधारः सर्वभूतानां येन विष्णुः प्रसादितः ॥ ५॥ यज्ञानां तपसांचैव शुभानां चैव कर्मणां ॥ तद्विशिष्टफलं नृणां सदैवाराधनं हरेः ॥ ६॥ कलौ कलिमलध्वंसि सर्वपापहरं हरिं ॥ ये च यंति नरानित्यं तेऽपि वंघायथा हरिः ॥ ७॥ नास्ति श्रेयस्तमं नृणां विष्णोराराधनान्मुने ॥ युगेऽस्मिन् स्तामसे लोके सततं पूज्यते नृभिः ॥ ८॥ अर्चिते सर्वदेवेशे शंखचक्रगदाधरे ॥ अर्चिताः सर्वदेवाः स्युर्यतः सर्वगतो हरिः ॥ ९॥ स्वर्चिते सर्वलोकेशे सुरासुरनमस्कृते ॥ केशवे कंसकेशिघ्ने नयाति नरकं नरः ॥ १० ॥ सकृदभ्यर्च्य गोविंदं ब्रह्मपत्रेण मानवः ॥ मुक्तिभागी निरातं कीविष्णुलोके चिरं वसेत् ॥ ११ ॥ शंकरः ॥ सकृदभ्यर्चितो ये न देवदेवो जनार्दनः ॥ यत्कृतं तत्कृतं तेन संप्राप्तं परमं पदं ॥ १२॥ सकृदभ्यर्चितो येन हेलयापि नमस्कृतः ॥ स या

कृष्णा०
॥ १ ॥

तिपरमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभं ॥ १३॥ नारदः ॥ समस्तलोकनाथस्य देवदेवस्य शार्ङ्गिणः ॥ साक्षाद्भगवतो विष्णोः पूजनं जन्मनः फलं ॥ १४ ॥ पुलस्त्यः ॥ भक्त्या दूर्वाकुरैः पुंभिः पूजितः पुरुषोत्तमः ॥ हरिर्ददाति हि फलं सर्वयज्ञैश्च दुर्लभं ॥ १५॥ विधिना देवदेवेशः शंखचक्रधरो हरिः ॥ फलं ददाति सुलभं सलिलेनापि पूजितः ॥ १६॥ नरके पच्यमानस्तु यमेन परिभाषितः ॥ किं त्वयानार्चितो देवः केशवः क्लेशनाशनः ॥ १७ ॥ धर्मः ॥ द्रव्याणामप्यभावे तु सलिलेनापि पूजितः ॥ यो ददाति स्वकं स्थानं स त्वया किं पूजितः ॥ १८ ॥ नारसिंहो हृषीकेशः पुंडरीकनिभेक्षणः ॥ स्मरणान्मुक्तिदो नृणां स त्वया किं पूजितः ॥ १९॥ ब्रह्मा ॥ गर्भस्थितामृता वापि मुषितास्ते सुदूषिताः ॥ न प्राप्ता यैर्हरेर्दीक्षा सर्वदुःखविमोचनी ॥ २०॥ मार्कण्डेयः ॥ सकृदभ्यर्चितो ये न देवदेवो जनार्दनः ॥ यत्कृतं तत्कृतं तेन संप्राप्तं परमं पदं ॥ २१॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां नान्योपायस्तु विद्यते ॥ सत्यं ब्रवीमि देवेश हृषीकेशार्चनादृते ॥ २२॥ तस्य यज्ञवराहस्य विष्णोरमित तेजसः ॥ प्रणामये प्रकुर्वति तेषां मपि नमो नमः ॥ २३॥ मरीचिः ॥ अनाराधितो गोविंदैर्नरैः स्थानं नृपात्मज ॥ न हि संप्राप्यते श्रेष्ठं तस्मादाराधयान्युतं ॥ २४॥ अत्रिः ॥ परः पराणां पुरुषस्तु श्रेयस्य जनार्दनः ॥ स चाप्रोत्यक्षं स्थानमेतत्सत्यं यो दि

महा०

॥ ७५८ ॥

कृष्णामृतमहार्णव - १

तं ॥२५॥ अंगिराः ॥ यस्यांतःसर्वमेवेदमच्युतस्याव्ययात्मनः ॥ तमाराध्यगोविंदं स्थानमग्र्यं दीच्छसि ॥२६॥ पुलस्त्यः ॥ परंब्रह्मपरंधामयोसौ ब्रह्मसनातनं ॥ तमाराध्यहरिं याति मुक्तिमप्यतिदुर्लभां ॥२७॥ पुलहः ॥ ऐंद्रमिंद्रः परं स्थानं यमाराध्यजगत्पतिं ॥ प्रापयन्नपतिं विष्णुं तमाराध्यसुव्रत ॥२८॥ प्राप्नोत्याराधिते विष्णौ मनसा यद्यदिच्छति ॥ त्रैलोक्यांतर्गतं स्थानं किमु लोकोत्तरोत्तरं ॥२९॥ ये स्मरंतिसदा विष्णुं शंखचक्रगदाधरं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ताः परंब्रह्मविशंतिते ॥३०॥ ततो निरुद्धं देवेशं प्रद्युम्नं च ततः परं ॥ ततः संकर्षणं देवं वासुदेवं परात्परं ॥३१॥ वासुदेवात्परं नास्ति इति वेदांतनिश्चयः ॥ वासुदेवं प्रविष्टानां पुनरावर्तनं कुतः ॥३२॥ आत्रेयः ॥ यो यानिच्छेन्नरः कामान्नारीवावरवर्णिनी ॥ तान्समाप्नोति विपुलान्समाराध्यजनार्दनं ॥३३॥ ब्रह्मा ॥ बाहुभ्यां सागरं तर्तुं कङ्क्षति पुमान्भुवि ॥ वासुदेवमनाराध्यको मोक्षं गंतुमिच्छति ॥३४॥ कौशिकः ॥ अनाराधितगोविंदायेन रादुःखभागिनः ॥ आराध्य वासुदेवं स्युर्नित्यानदैकभागिनः ॥३५॥ शंकरः ॥ कृते पापेषु तापो वै यस्य पुंसः प्रजायते ॥ प्रायाश्चित्तं तु तस्योक्तं हरिं संस्मरणं परं ॥३६॥ (नाम्नो स्तियावती शक्तिः पापनिर्हरणे हरेः ॥ तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकी जनः) ॥३६॥ ब्रह्मा ॥ न ह्यपुण्यव

कृष्णा०
॥ २ ॥

तां लोके मूढानां कुटिलात्मना ॥ भक्तिर्भवति गोविंदे स्मरणं कीर्तनं तथा ॥३७॥ तदैव पुरुषो मुक्तो जन्मदुःखजरादिभिः ॥ जितेंद्रियो विशुद्धात्मा यदैव स्मरते हरिं ॥३८॥ प्राप्ते कलियुगे घोरे धर्मज्ञानविवर्जिते ॥ न कश्चित् स्मरते देवं कृष्णं कलिमलापहं ॥३९॥ न कलौ देवदेवस्य जन्मदुःखापहारिणः ॥ करोति मर्त्यो मूढात्मा स्मरणं कीर्तनं हरेः ॥४०॥ ये स्मरंतिसदा विष्णुं विशुद्धेनांतरात्मना ॥ ते प्रयांति भयं त्यक्त्वा विष्णुलोकमनामयं ॥४१॥ गर्भजन्मजरारोगदुःखसंसारबंधनैः ॥ न बाध्यते नरो नित्यं वासुदेवमनुस्मरन् ॥४२॥ यममार्गं महाघोरं नरकाण्यमंतथा ॥ स्वप्नेऽपि नैव पश्येत्तयः स्मरेद्गुरुद्वजं ॥४३॥ हृदिरूपं मुखेनामनैवेद्यमुदरे हरेः ॥ पादोदकं च निर्माल्यं मस्तके यस्य सोऽच्युतः ॥४४॥ गोविंदस्मरणं पुंसां पापराशिमाहाचलं ॥ असंशयं दहत्या शुतूलराशिमिवानलः ॥४५॥ अगस्त्यः ॥ स्मरणादेव कृष्णस्य पापसंघातपंजरः ॥ शतधा भेदमायाति गिरिविज्रहतो यथा ॥४६॥ कृष्णे रताः कृष्णमनुस्मरंतितद्वावितास्तद्गतमानसाश्च ॥ भिन्नेऽपि देहे प्रविशंति कृष्णं हविर्यथामंत्रहुतं हुतांशे ॥४७॥ साहानिस्तन्महच्छिद्रं साचांधजडमूकता ॥ यन्मुहूर्तं क्षणं वापि वासुदेवो न चिंत्यते ॥४८॥ नारायणो नाम नरो नराणां प्रसिद्धचोरः कथितः पृथिव्यां ॥ अनेकजन्मार्जितपापसंचयं हरत्य

महा०

॥७५९॥

कृष्णामृतमहार्णव - १

शेषं स्मृतमात्र एव ॥४९॥ यस्य संस्मरणादेव वासुदेवस्य चक्रिणः ॥ कोटिजन्मार्जितं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥५०॥ किं तस्य बहुभिस्तीर्थैः किं तपोभिः किमध्वरैः ॥ यो नित्यं ध्यायते देवं नारायणमनन्यधीः ॥५१॥ ये मा नवाविगतरागपरावरज्ञानारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति ॥ ध्यानेन तेन हतं किल्बिषचेतनास्ते मातुः पयोधरसं न पुनः पिबन्ति ॥५२॥ हे चित् चित्तयस्नेह वासुदेवमहर्निशं ॥ नूनं यश्चित्तितः पुंसां हंतिसंसारबंधनं ॥५३॥ आलो ज्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः ॥ इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणः सदा ॥५४॥ स्मृते सकल कल्याणभा जनं यत्र जायते ॥ पुरुषस्तमजं नित्यं यत्र जायते शरणं हरिं ॥५५॥ वेदेषु यज्ञेषु तपस्सु चैव दानेषु तीर्थेषु व्रतेषु य च ॥ इष्टेषु पूर्तेषु च यत्प्रदिष्टं पुण्यं स्मृते तत्सुखं वासुदेवे ॥५६॥ आराध्यैव नरो विष्णुं मनसा यद्यदिच्छति ॥ फलं प्राप्नोति विपुलं भूरि स्वल्पमथापि वा ॥५७॥ यन्नाम कीर्तनं भक्त्या विलापनमनुत्तमं ॥ मैत्रेया शेषपापानां धातूनामिव पावकः ॥५८॥ कलिकल्मषमत्युग्रं नरकार्तिप्रदं नृणां ॥ प्रयाति विलयं सद्यः सकृत्संकीर्तिते च्युते ॥५९॥ अनायासेन चायं तिमुक्तिं केशवसंश्रिताः ॥ तद्विधाता यजयंतेशां काद्याः परिपंथिनः ॥६०॥ चतुः सागरमासाद्य जंबूद्वीपोत्तमे क्वचित् ॥ न पुमान् केशवादन्यः सर्वपापचिकित्सकः ॥६१॥ यद्भ्यर्च्य हरिं भक्त्या

कृष्णा०
॥ ४ ॥

सः फलं हियत्तपदमच्युतस्य ॥ ८७ ॥ विष्णोर्विमानं यः कुर्यात्स कृद्भक्त्या प्रदक्षिणं ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ८८ ॥ प्रदक्षिणं तु यः कुर्याद्भक्तिं भक्तिसमन्वितः ॥ हंसयुक्तविमानेन विष्णोर्लोकं स गच्छति ॥ ८९ ॥ तीर्थकोटि सहस्राणि व्रतकोटि शतानि च ॥ नारायणप्रणामस्य कलानां हतिषोडशी ॥ ९० ॥ उरसा शिरसा दृष्ट्या मनसा वचसा तथा ॥ पञ्चाङ्गराभ्यां जानुभ्यां प्रणामोऽष्टाङ्ग इरितः ॥ ९१ ॥ शाठ्येनापि न मस्कारं कुर्वतः शार्ङ्गपाणये ॥ शतजन्मार्जितं पापं नश्यत्येव न संशयः ॥ ९२ ॥ संसारार्णवमग्नानां नाराणां पापकर्मणां ॥ नान्योद्धर्ता जगन्नाथं मुक्त्वानारायणं प्रभुं ॥ ९३ ॥ रेणुकुण्डितगात्रस्य कणायावन्ति भारत ॥ तावद्वर्षसहस्राणि विष्णुलोके महीयते ॥ ९४ ॥ पावनं विष्णुनैवेद्यं सुभोज्यमृषिभिः स्मृतं ॥ अन्यदेवस्य नैवेद्यं मुक्त्वा चाद्रायणं चरेत् ॥ ९५ ॥ कोट्यैव देवसहस्रेस्तु मासोपोषणकोटिभिः ॥ तत्फलं लभते पुंभिर्विष्णोर्नैवेद्यभक्षणात् ॥ ९६ ॥ विष्णोर्नैवेद्यशेषेण यो भुनक्ति दिने दिने ॥ सिक्थे सिक्थेलभेत्पुण्यं चाद्रायणशताधिकं ॥ ९७ ॥ नैवेद्यशेषं तु लसीविमिश्रितं विशेषतः पादजलेन सिक्तं ॥ यो श्रातिनित्यं पुरतो मुरारेः प्राप्नोति यज्ञायुतकोटिपुण्यं ॥ ९८ ॥ त्रिरात्रफलदानद्योयाः काश्चिदसमुद्रगाः ॥ समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सरितां पतिः ॥ ९९ ॥ षण्मास

महा०

॥ ७६१ ॥

कृष्णामृतमहार्णव - १

फलदागोदावत्सरस्यतुजाह्वी ॥ विष्णुपादोदकस्यैताःकलानार्हतिषोडशीं ॥१००॥ गंगाप्रयागगयपुष्कर
रनैमिषाणिसंसेवितानिवहुशःकुरुजांगलानि ॥ कालेनतीर्थसलिलानिपुनंतिपापपादोदकंभगवतःप्रपुना
तिसद्यः ॥१०१॥ यानिकानिचतीर्थानिब्रह्मांडांतर्गतानिच ॥ विष्णुपादोदकस्यैताःकलानार्हतिषोडशीं
॥१०२॥ स्नात्वापादोदकंविष्णोःपिबन्शिरसिधारयेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोवैष्णवीसिद्धिमाप्नुयात् ॥१०३॥
यथापादोदकंपुण्यंनिर्मात्यंचानुलेपनं ॥ नैवेद्यंघूपशेषश्चआरार्तिश्चतथाहरेः ॥१०४॥ तुलस्यास्तुरजोजुष्टं
नैवेद्यस्यचभक्षणं ॥ निर्मात्यंशिरसाधार्यमहापातकनाशनं ॥१०५॥ भक्त्यावायदिवाभक्त्याचक्रांकित
शिलांप्रति ॥ दर्शनंस्पर्शनंवापिसर्वपापप्रणाशनं ॥१०६॥ शालग्रामशिलायत्रतत्रसन्निहितोहरिः ॥ तत्र
स्नानंचदानंचवाराणस्याःशताधिकं ॥१०७॥ म्लेच्छदेशेशुचौवापिचक्रांकोयत्रतिष्ठति ॥ योजनानितथा
त्रीणिममक्षेत्रंयसुंधरे ॥१०८॥ शालग्रामोद्भवोदेवःशैलंचक्रांकमंडलं ॥ यत्रापिनीयतेतत्रवाराणस्याःशताधि
कं ॥१०९॥ शालग्रामोद्भवोदेवोदेवोद्धारवतीभवः ॥ उभयोःसंगमोयत्रमुक्तिस्तत्रनसंशयः ॥११०॥ हरि
णामुक्तिदानीहिमुक्तिस्थानानिसर्वशः ॥ सयस्यसर्वभावेषुतस्यतैःकिंप्रयोजनं ॥१११॥ हरिर्यातिहरिर्या

कृष्णा०
॥ ५ ॥

तिदस्युव्याजेनयोवदेत् ॥ सोपिसद्गतिमाप्नोतिगतिंसुकृतिनोयथा ॥११२॥ वासुदेवंपरित्यज्ययोन्यंदैवमु
पासते ॥ त्यक्त्वामृतंसमूढात्माभुंक्तेहालाहलंविषं ॥११३॥ त्यक्त्वामृतंयथाकश्चिदन्यपानंपिवेन्नरः ॥ त
थाहरिंपरित्यज्ययोन्यंदैवमुपासते ॥११४॥ स्वधर्मतुपरित्यज्यपरधर्मचरेद्यथा ॥ तथाहरिंपरित्यज्ययोन्यं
दैवमुपासते ॥११५॥ यथागंगोदकंत्यक्त्वापिबेत्कूपोदकंनरः ॥ तथाहरिंपरित्यज्ययोन्यंदैवमुपासते
॥११६॥ गांचत्यक्त्वासमूढात्मागर्दभीवंदतेयथा ॥ तथाहरिंपरित्यज्ययोन्यंदैवमुपासते ॥११७॥ स्वमात
रंपरित्यज्यश्चपार्कीवंदतेयथा ॥ तथाहरिंपरित्यज्ययोन्यंदैवमुपासते ॥११८॥ वासुदेवंपरित्यज्ययोन्यंदैव
मुपासते ॥ तृषितोजाह्वीतीरेकूपंखनतिदुर्मतिः ॥११९॥ यावत्स्वस्थमिदंपिंडंनिरुजंकरणान्वितं ॥ ता
वत्कुरुष्व्वात्महितंपश्चात्तापेनतप्यसे ॥१२०॥ यावत्स्वास्थ्यंशरीरेषुकरणेषुचपाटवं ॥ तावदर्चयगोविंदमा
युष्यंसार्थकंकुरु ॥१२१॥ स्मर्यतांतुहृषीकेशोहृषीकेषुदृढेषुच ॥ अदृढेषुहृषीकेषुहृषीकेशंस्मरंतिके ॥१२२॥
यावच्चितयतेजंतुर्विषयान्विषसन्निभान् ॥ तावच्चेत्स्मरतेविष्णुंकोनमुच्येतबंधनात् ॥१२३॥ यावत्प्रलपते
जंतुर्लोकवार्तादिभिःसदा ॥ तावच्चेद्वदतेविष्णुंकोनमुच्येतबंधनात् ॥१२४॥ श्रीसूतः ॥ ज्ञात्वाविप्रैस्ति

महा०

॥७६३॥